

KONCERZ (9) *sb m*

koncerz (3), **kończerz** (1), **koncyrz** (1), **konczyrz** (1), **kończyrz** (1), [**konczerz**, **kuncerz**],
koncerz *a.* konczerz *a.* **kończerz** *a.* kończerz (2); koncerz *Prot*, *PudłFr*, *SarnStat*; kończerz *BielSpr*;
koncyrz *BielSjem*; konczyrz *GórnRozm*; kończyrz *BielSat*; -nc- *a.* -ncz- *a.* -ńc- *a.* -ńcz- *BartBydg* (2).
-o- (1) *SarnStat*, -ó- (1) *PudłFr* (*Cn o jasne*); e *pochylone*.

sg N koncérz (2). ◇ *G* koncérza (1). ◇ *A* koncérz (2). ◇ [*I* konczerz(e)m.] ◇ *L* koncérzu (1). ◇
pl G koncyrz(o)w (2). ◇ *A* koncyrze (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XIX w.

1. *Długi, prosty, ostro zakończony miecz służący do przebijania przeciwnika; pugio BartBydg* (8) :
BartBydg 126; Tam ząwždy Prawo milczy gdzie brząkáią miecze/ A drugi ná Koncerzu íwym bárańá
piecze. *Prot* B4; A potym do Kończyrzow/ tyłem bić ty chłopy *BielSat* L3v [*idem*: koncyrzow]
BielSjem 26; Bo to Márłowy vpominek práwy/ Gdy kto przyniešie iáki kóncórz krwáwy *PudłFr* 14;
[drugiego Poháńcá Konczerzem przebił. *PaprHerby* 145 (*Linde*)].

W połączeniach szeregowych (3): Wziąwży w íwoię Práwą rękę Kończerz/ Száblę/ Drzewo/
Wfiádz ná íwoy Koń á bądź gotow *BielSpr* b2; gdziebyście wzięli konczyrże/ ízáble/ zbroie/
pánczerze/ ruńnice/ tarcze/ drzewcá/ síodlá/ muníztuki/ y ine rżeczy ktore tániey z tych íziem
prżychodzą/ niż ie prze niedoítátek rzemieśnikow kupi? *GórnRozm* L3v; *SarnStat* 15; [2 rusznice,
miecz, kuncerz i włócznia *InwMieszcz 1583 nr 199*].

2. *Dzida; contus BartBydg, Cn; telum Cn* (1) : *Contus partica seu cuspis peracuta seu ferrum, quas
portant rustici loco hastarum, concerz BartBydg* 35b.

MM